

n̄ sint secl̄ meta in laudib; Ex qui suu dñm & exaucluit me: Ex qui suu id om̄ studio & deuotione quesiui &
 exaucluit me: q̄ p̄p̄e ē dñs se inuocantib; inuertate. Aliud ē aut̄ aliq̄ querere ad dñm aliud querere dñm. Igo
 ipsū dñm querere debemus. n̄ t̄rena & t̄poralia. s; quē fructū uoluntate ē sequi. Ex omnib; tribulationib; meis
 eripuit me: Cū enī si uiscorū multib; tribulationes. n̄ p̄singula ualeant innumerari uniuersaliter cōprehendens
 dicit. Ex omnib; tribulationib; meis eripuit me: Qd̄ n̄ fiet quando mortale: n̄m̄ induet immortalit̄e: quando n̄
 sup̄ erit q̄d̄ suorū leticia ualeat perturbare. s; cū solis cantabit̄ gaudere gaudentib;. Accedite ad eū & illuminamini.
 Ex p̄p̄e p̄pheta qui copiosa sit dī miscda h̄is qui se exquirunt. Q̄rat̄ iā fideles ut ad dñm accedant n̄ locorū
 spacio s; p̄t̄ mental̄ deuotione. Accedite inquit ad eū fide. spe. & caritate. & illuminamini sp̄rituali uelle
 lectū ab eo qui illuminat om̄em̄ hominē uenientē in hunc mundū. Qui q̄ de se dicit. Ego sū lux mundi. Sed
 forte querit aliquis quom̄ possit q̄ ad eū accedere. Cū apl̄s deo dicat qui lucē habnat̄ inaccessibilis. S; facien
 dū q̄ cū diuinit̄e maiestatis ei natura p̄pendat̄ inaccessibilis ē. Cū ū gr̄a que scōrū p̄cordib; infundeat̄ cogitat̄. s; a
 quasi accessibilis ē p̄ illuminationē quā gratis desiderantib; tribuit. Ex facies ur̄q̄ n̄ confundent̄. Sic enī lux q̄ n̄
 illa illuminare uoluit. ē fundere nescit̄ ita om̄s qui ab illa meret̄ illuminari inaccessibilis reddat̄. Nā sup̄
 amatores secl̄ confundunt̄ inelucteris suis. Cū ea que appetunt inuicem consequunt̄. Iste paup̄ clamauit & dñs
 exaucluit eū. Paup̄r iste fidelis p̄p̄s intelligit̄. N̄r̄e paup̄ s; m̄tis & humilis. Sup̄bia diuitias non habens neq̄
 de sua uirtute p̄sument̄. quā quā nihil ob ē si eol̄ intelligam̄ qui paup̄rē xpm̄ paup̄rēs sequi elegerat̄. Semp̄
 humilitas enī comes ē. paup̄r̄tis sic diuitib; famulat̄ elans. h̄ic ḡ clamauit paup̄r̄ uoce cordis. & dñs exau
 cluit eū. q̄ p̄p̄e ē om̄s inuocantib; se: inuertate. Et de omnib; tribulationib; meis saluauit eū. Cū enī inu
 m̄re sint tribulationes quas secl̄ patiunt̄ generalit̄e p̄icit̄ eos de omnib; liberandos. Qd̄ n̄ fiet quando nouis
 sima destruoit̄ mors. & om̄s sc̄i ad gr̄ā beatitudinē introducent̄. Immittet angelus dñi. in circuitu timentū
 eū & eripiet eol̄. Lot̄ hoc simpliciter de angelis dictū accipi quos mittat̄ dñs in circuitu timentū se. ut eos
 uallat̄ auxilio nullis t̄p̄tationib; superent̄. Angeli enī sunt ut apl̄s dicit̄ administratorū sp̄c̄ in ministeriū
 missi. p̄p̄t̄ eos qui herectate excipiant̄ saluati. Alius ū angelus iste. xpm̄ intelligit̄ q̄ ē magnū c̄silū an
 gelus qui a deo patre ad p̄p̄t̄endos electos mittit̄. quāuis & ipse sua sponte ueniat qui uult cūp̄are maiestatis
 & operationis. Notandū qd̄ quidā codices habent. Immittet angelus dñi ubi sub audientū auxilū gr̄y
 suḡ. Immittet utimentū meū qd̄ auertat̄ n̄ discrepat. Custate & uideat̄ qm̄ suauis ē dñs. n̄ palato om̄s s;
 sapore cordis. Custate qm̄ suauis ē dñs. hoc ē intelligit̄e quā bonus ē & p̄p̄s siue cūp̄p̄eris ut pater cū plaudeat̄.
 siue cū aduersis flagellat̄ ut dñs. Lot̄ hoc etiā referri ad sacramentū corporis & sanguinis dñi ad qd̄ digne
 p̄pendū nos hortat̄. quia ibi sūma uis & saluent̄ c̄st̄at̄ iuxta qd̄ ipse dñs dicit̄. Nisi manducaueritis carnē
 filii hominis & biberitis ei sanguinē non habebitis uitā in uobis. Beat̄ uir qui sperat̄ in eo. hoc ē beat̄ ille qui
 cū spe & fiducia bonę c̄uersionis ad eam t̄ribulo sacramentū accedere potest. Nā qui indigne accedit̄ u
 dicit̄ sibi manducat & bibit. Si ḡ beat̄ ē qui in eo sperat̄ eloquent̄ infelix & miser ē qui desperat̄. Timere
 dñm om̄s sc̄i et. Monet p̄pheta imo dñs p̄pheta sc̄os ut timent dñm. quā uis enī sc̄i sint ne cessariū ē estu
 mor̄ ut incerta securitate languerent̄. hinc & de symeone euangelista cū dixisset. homo ille iustus. addidit̄
 & timor̄ id timore diuino plenus. Qm̄ n̄ ē inopia timentib; eū. h̄ic enī ille timentus ē qui sc̄os suos n̄ p̄mittit
 inopia afficeret̄. necessariarū. qui enī suos pascat̄ c̄ceptores nūq̄d suos deserit̄ ueneratores. ut etiā non ē in
 opia timentib; eū. id indigentia uirtutis ut uerbi dei h̄c ē qm̄ enī inopia pessima qua d̄s n̄ pariet̄ animā sc̄i
 affici. De qua & salomon. N̄ patiet̄ perire fame animā iusti. Diuites eguer̄ & esurierunt. Cum inquit timent
 b; dñi non sint inopia. Timentū diuites eguerunt & esurierunt. Ille q̄ enī om̄niḡ ut sup̄bia diuites qui uisus
 diuitib; gloriānt̄. ad summā redigant̄ egestatē ut etiā allegorice diuites dicit̄ potentes secl̄i qui egent̄ illo pane
 qui dicit̄. Ego sum panis uiuus qui de celo descendi & esurierunt fame dei uerbi afflicti. Inquirentes aut̄ enim
 dñm n̄ inueniēt̄ om̄ni bono. idē ē qd̄ superius dicit̄. Non ē inopia timentib; eū. Inquirentes enī dñm sunt
 casto illū timore meruent̄. & ei placere desiderant̄. h̄i non inueniūt̄ om̄ni bono quia diuites sunt iuxta